

Radionica izrade buketa cvijeća od krep-papira

OSNOVNA ŠKOLA STJEPANA RADIĆA, BRESTOVEC OREHOVIČKI

NEMAMO POŠTU, DOM ZDRAVLJA, KINO, ALI IMAMO ŠKOLU, ITEKAKVU!

////// PIŠE Marijan Šimeg

UVIJEK SAM SMATRAO DA ŠKOLA MORA BITI NAJLJEPŠA ZGRADA U MJESTU, MJESTO NA KOJEMU ĆE SE DOGAĐATI ŽIVOT, POTICATI INTERESI, ZNATIŽELJA I MISLIM DA SMO USPJELI STVORITI ŠKOLU BUDUĆNOSTI, ONAKVU ŠKOLU KAKVU SU MNOGI ZAMIŠLJALI PRIJE PETNAESTAK GODINA, A MI SMO JE VEĆ TADA IMALI

RAVNATELJ ZDENKO KOBEŠČAK

Povijest školstva u Brestovcu Orehovičkom započinje zapravo u nedalekoj Orehovici 1872. godine. Tamo je danas prekrasna više od stoljeća i pol stara školska zgrada u kojoj se smjestila područna škola sa svojih 14 učenika i dvije učiteljice, a primat je preuzeo Brestovec Orehovički u kojemu je 1929. godine otvorena škola u novosagrađenoj zgradi koju je 1968. zamijenila nova suvremena školska zgrada na slikovitom brežuljku u središtu Brestovca. I škola je središte života ovog živopisnog mjesta u srcu Hrvatskog zagorja.

– Nemamo više poštu, nemamo dom zdravlja, nemamo kino, ali na sreću imamo školu koja našim učenicima u srcu Zagorja omogućava da razvijaju sve svoje potencijale. Tu je oko 2600 stanovnika odnosno oko 650 obitelji i, nažalost, iz godine u godinu pada nam broj učenika. Jest da je 12 sela oko našega mjesta, ali u njima je sve manje mladih obitelji i sve manje djece. S jedne strane imamo sve manje učenika, s druge je u postojećoj populaciji nerazmjerno velik broj učenika s različitim teškoćama, a taj je trend krenuo nakon perioda kad je bila epidemija koronavirusa, kada su djeca postala privjesci takozvanih gadgetima i kad je ovisnost o ekranima jako napredovala. Imamo još jednu otegotnu okolnost, a to je da gotovo 80 posto naše djece nije obuhvaćeno ranim i predškolskim odgojem i obrazovanjem nego samo predškolom dva dana u tjednu tijekom godine prije polaska u školu tako da im je škola doista mjesto na kojemu se socijaliziraju, stvaraju osnovne

životne navike i usvajaju one elementarne vještine pa na to utrošimo skoro cijelo prvo polugodište prvog razreda – objašnjava ravnatelj Zdenko Kobeščak.

I zato u školi učenicima žele pružiti što više.

ZADRŽATI MLADE

– Naša je vizija da kvalitetom programa koje im nudimo zadržimo mlade u ovoj sredini, da škola doista bude pronositelj i promicatelj i znanja i kulture i kvalitetnog života. Razvijamo u školi niz aktivnosti, imamo školski radio i televiziju „Srce Zagorja“, imamo školski vrt na kojem su meteorološka postaja i mini elektrana, imamo zelenu učionicu koju smo uredili u suradnji s Hrvatskim šumama, školski sportski klub.

Jako nam je važno da učenici ne zaborave rad rukama i da im različitim aktivnostima razvijamo finu motoriku šake i prstiju. Stoga učenička zadruga ima modelarsko-maketarsku sekciju odnosno mlade tehničare, likovnu sekciju, kozmetičku u kojoj se proizvodi sapune, kremice, zatim kreativne radionice na kojima učenici stvaraju u drvu, tekstilu i različitim materijalima od kojih rade predmete koji se dijelom prodaju, a dijelom ih učenici zadržavaju za sebe. Možemo se pohvaliti pametnom zelenom autobusnom postajom koju je projektirao arhitekt, naš bivši učenik. I naravno, mobitela nema ni blizu školi, jer ako učenicima nešto treba, tu su školska računala. U obje škole imamo učenika u inkluziji, školski prostori su uređeni i postoji dnevni boravak u kojemu se mogu izdvojiti, odmoriti, obnoviti energiju, a imamo sreću

OSOBNA KARTA ŠKOLE

Broj učenika: **182**
 Broj razrednih odjela: **12 redovnih + 2 kombinirana razredna odjela**
 Broj djelatnika: **50**
 Poznate osobe, bivši učenici škole: **Adam Končić**
 Broj mentora: **4**
 Broj savjetnika: **1**
 Školska kuhinja: **da**
 Sportska dvorana: **da**
 Broj smjena: **2**
 Ponos škole: **Prepoznajemo, podržavamo i**

razvijamo potencijal svakog dionika kroz kvalitetno personalizirano i timsko-suradničko učenje i poučavanje u sigurnom, poticajnom i kreativnom ambijentu naše škole.
Moto, ideja vodilja škole: Naša je škola oaza zajedništva, nepresušni izvor znanja i kamen temeljac uspješne budućnosti naših učenika.

Dani kruha

Radionica vezenja Ruksak (pun) kulture

Igrokaz Snuboki

Korak u svemir

KNJIŽNICA – SREDIŠTE ŽIVOTA ŠKOLE

Školska knjižnica predstavlja važno središte obrazovnog, kulturnog i javnog života škole. Ona nije samo mjesto posudbe knjiga, već prostor u kojem učenici razvijaju ljubav prema čitanju, istraživanju i kreativnom izražavanju – kaže knjižničar Davor Žažar te nastavlja:

– Uz bogat fond knjiga, učenicima su dostupni i suvremeni digitalni izvori, čime se potiče razvoj informacijske pismenosti i kritičkog mišljenja. Knjižnica aktivno sudjeluje u organizaciji i provedbi brojnih događanja. Posebno se ističu školske priredbe poput tradicionalne „Tičkove svadbe“, čime knjižnica doprinosi očuvanju kulturne baštine i jačanju zajedništva unutar škole i šire zajednice.

U knjižnici se redovito održavaju književni susreti, pripovijedanje bajki, izložbe, stručni skupovi te kvizovi znanja koji potiču učenike na aktivno sudjelovanje i razvijanje interesa za književnost i učenje. Učenici se uključuju i u različite natjecanje i projekte, među kojima se posebno ističe sudjelovanje učenice Klare Celjak na državnom natjecanju „Čitanjem do zvijezda“.

Posebnost knjižnice očituje se i u vođenju izvannastavnih aktivnosti poput prve pomoći te upravljanja Školskoj radioteleviziji Srce Zagorja za koju je ideja rođena prije desetak godina. Timu učenika koje su vodili ravnatelj Zdenko Kobeščak i sjajni vanjski suradnik Dario Odošević, djelatnik Hrvatske radiotelevizije koji je nažalost lani preminuo te učiteljici hrvatskog jezika Ivani Kranjčec s vremenom su se pridružili i drugi učitelji i učenici u predmetnoj i razrednoj nastavi. Opremljen je studio i intenzivno se počelo snimati razne radijske emisije, priloge, intervjue, razgovore i slično, a potom smo krenuli i s YouTube-om te video-emisijama i sada već imamo nekoliko stotina priloga. Redovito emitiranje na internetskim kanalima 24 sata na dan, 365 dana u godini, počelo je u rujnu 2017. godine. Trenutno koristimo Caster.fm za emitiranje radija, a za streaming koristimo YouTube kanal i RTV Srce Zagorja. Učenici su zainteresirani, puni ideja, kreativni, žele ovladati tom silnom tehnikom i naučiti kako stvarati program, a u tome mi pomaže kolegica Jelena Halambek – opisuje knjižničar Davor Žažar.

da isti pomoćnici u nastavi u školi rade već godinama, da su dobro educirani i da prate učenike tijekom svih osam godina. Roditelji naših učenika su podržavajući, poticajni i suradljivi, jer znaju da su naši učitelji drugi roditelji njihovoj djeci.

Imamo 182 učenika u matičnoj školi, četiri razredna odjela u razrednoj i osam u predmetnoj nastavi, odjeli su relativno mali i u njima je ugodno raditi, a i učenicima je lakše jer uvijek ima vremena i za ponavljanje, provjeru znanja, pa i za ispravljanje ocjena. Godinama nismo imali profesora fizike i matematike već smo problem rješavali nestručnim zamjenama i čini mi se da se u STEM području sve teže pronalaze stručni kadrovi za škole, a kako je malo razrednih odjela ne može se popuniti satnicu, javni prijevoz gotovo da ne postoji i sve to mlade ljude odbija od dolaska na rad u ovako male sredine. No, u posljednje vrijeme i te smo probleme riješili, dočekali smo i sportsku dvoranu koja se je gradila deset godina, a trenutno smo u dogradnji školske zgrade kako bismo osigurali dovoljno prostora za cjelodnevnu školu i rad u jednoj smjeni – nastavlja ravnatelj Kobeščak.

DVOJEZIČNA SLIKOVNICA

Učiteljica engleskog jezika Martina Tomorad kaže da je prije sedam godina pokrenula čitateljski klub na engleskom jeziku.

– Željela sam svoju ljubav i strast za čitanjem prenijeti učenicima i pokrenuta je aktivnost. Prikupili smo nekoliko knjiga na engleskom jeziku i ta je zbirka s vremenom narasla na stotinjak naslova koji se čuvaju u kabinetu stranih jezika. Za nas je čula čak i jedna gospođa iz Engleske koja nam je dopremila veliku donaciju knjiga. Iz tog čitateljskog kutka mi se uključujemo u razne projekte pa imamo i digitalnu knjižnicu, radimo igrokaze na engleskom, snimamo slikovnice na školskom radiju pa to emitiramo na internetu. Kad smo krenuli s čitateljskim klubom u školi je radila kolegica Magdalena Adić i surađivala je s britanskim piscem Michaelom Rossom. Uspostavili smo kontakt želeći suradnju s njim, a u vrijeme korone komunicirali smo preko video-poziva, zainteresirao se za suradnju i tako je nastala slikovnica „Što je škola“ namijenjena predškolicima, a zatim i nekoliko knjiga

koje je on napisao potaknut idejama naših učenika. Slao nam je poglavlje po poglavlje, učenici su čitali, komentirali, sugerirali pa je on prilagodio likove, tekst. Slično smo radili i za sljedeće dvije knjige koje su osmislili učenici, a on napisao. Lani je posjetio našu školu, družio se s učenicima i to je bio velik doživljaj za sve nas, uz obećanje da ćemo se i ubuduće družiti i surađivati.

U školi i putem aktivnosti učenike zadruge, ali i drugih aktivnosti učimo učenike kako nešto uzgojiti u vrtu, kako pripremiti neko jelo i na tom tragu rodila se ideja da napravimo tradicijsku kuharicu u kojoj bismo objedinili recepte jela karakterističnih za naš kraj. Učenici su prihvatili ideju, donosili su recepte, pronalazili ih i prikupljali i nakon svega nastala je prekrasna tradicijska kuharica tiskana u dvojezičnom hrvatsko-engleskom izdanju čiji su primjerci različitim kanalima završili na svim kontinentima kod naših iseljenika čija četvrta ili peta generacija želi iskušati naše recepte.

Sve su to praktični primjeri kako se strani jezik može poučavati i uvijek nastojim da to bude interdisciplinarno i iskustveno učenje, a ne samo čitanje, teorija i prevodjenje, jer to je djeci dosadno. Na kuharici je bilo puno aktivnosti od skupljanja receptata, kuhanja, prevodjenja receptata na engleski, isprobavanja. To je poduzetnički projekt škole u kojemu je trebalo ozbiljno raditi različite stvari. I usput učiti strani jezik – kaže Martina Tomorad.

ROBOTIKA I NJEMAČKI

Učiteljica informatike Andrea Haramustek godinama radi u različitim projektima, a posljednji projekt povezao je robotiku i njemački jezik.

– Učenici robote slažu od lego-kocka i toliko su dobri da su pozvani na međunarodno natjecanje na kojemu su lani osvojili treće mjesto. Glavni organizator je Goethe institut, a tema ovogodišnjeg natjecanja bila je 'Umjetna inteligencija – prilike, izazovi i rizici' i učenici su trebali napraviti i video pokazati u čemu su prilike, a u čemu rizici korištenja umjetne inteligencije, te programirati lego-robotu da dočara cijelu priču. Okruženi smo informatičko-komunikacijskom tehnologijom i dobro je da se učenike različitim projektima educira o njihovu

Novi kutak za dnevni odmor

Znanstveni piknik

korištenju, da steknu stav i da imaju kritički odmak od tehnologije, da ih učimo da i umjetna inteligencija često može pogriješiti i ponuditi nam netočne odgovore na naša pitanja. Kritičko i logičko razmišljanje razvija se i programiranjem, a u okviru projekta učenici su trebali su učiti u ulogu u kojoj se ne nalaze često kad su u školi. Naime, morali su na konkretnim primjerima pokazati rizik umjetne inteligencije pa sve to programirati. Sudjelujemo redovito i na Danima sigurnog interneta i osvještavamo kod učenika potrebu odgovornog ponašanja na internetu te ih navikavamo da razluče istinite od lažnih informacija – kaže Andrea Haramustek.

Socijalna pedagoginja Marija Sajko u svom svakodnevnom poslu brine se ne samo o učenicima nego i o njihovim roditeljima.

– Moj se posao temelji na prevenciji poremećaja u ponašanju i na pružanju pomoći i podrške djeci s teškoćama u razvoju. Ove godine radimo preventivni projekt 'Pozornica mogućnosti' koji omogućava djeci s teškoćama da se uključe u rad dramske skupine pa u određenim radionicama sudjeluju u pripremi i izvođenju dramske igre. Uskoro će nam glumac Denis Bosak odraditi nekoliko radionica glume za zainteresirane učenike, a predviđena su i predavanja za učenike i roditelje o odgovornom roditeljstvu koju će održati socijalna pedagoginja Sonja Jarebica. U školi imamo i učenike s rješenjima o primjerenom programu obrazovanja koji su uključeni u redovne razredne odjele i s njima rade pomoćnici u nastavi.

MEĐUSOBNA POVEZANOST

S roditeljima obavljam individualne razgovore, predavanja na roditeljskim sastancima također su redovita i uvijek su usmjerena na teme kao što su jačanje samopouzdanja i socijalnih vještina kod djece, pružanje pomoći u učenju i pisanju domaćih zadaća, prevencija ovisnosti pri čemu nam pomaže i policijska postaja sa svojim predavačima. Roditelje upućujemo i na specijalističke službe kad uočimo da je tako nešto potrebno, jer mi u školi nismo ni educirani ni ovlašteni za bilo kakav terapijski rad ili savjetodavne podrške učenicima ili njihovim roditeljima.

Mogu reći da u školi nemamo većih problema iako uočavamo trend porasta teškoća

u ponašanju kod učenika zbog određenih emocionalnih problema, teškoća u poštovanju autoriteta, u socijalnim odnosima, ali sve je to još na razini koju možemo riješiti u školi i uz pomoć vanjskih stručnih službi. Mala smo škola, ruralna je sredina, svi se poznaju, međusobno su povezani i to je ipak zdravije okruženje za odrastanje i lakše je i individualno rješavati probleme jer je učenika znatno manje nego u velikim školama. Dragocjeno je i to što naša škola ima u stručno-razvojnoj službi i pedagoginju i knjižničara i što se može odraditi i više preventivnih aktivnosti – opisuje Marija Sajko.

NOVI PROSTORI

Ravnatelj Kobeščak samo dodaje:

– Budući da sam bio učenik ove škole, pa godinama radio u nastavi, a trenutno sam ravnatelj, prošao sam sve faze viđenja škole. I uvijek sam stremio nekim stvarima za koje sam smatrao da ih treba osigurati školi, njenim učenicima i djelatnicima. Uvijek sam smatrao da škola mora biti najljepša zgrada u mjestu, mjesto na kojemu će se događati život, poticati interesi, znatiželja i mislim da smo uspjeli stvoriti školu budućnosti, onakvu školu kakvu su mnogi zamišljali prije petnaestak godina, a mi smo je već tada imali. Naša školska zgrada je lijepa, dobro opremljena. Informatička oprema, pametne ploče, puno digitalija, kvalitetna didaktička oprema – sve je tu. Već godinama naši učenici imaju besplatne udžbenike, ali i radne bilježnice, kutije i mape za tehničku kulturu, zatim besplatan prijevoz i prehranu u školskoj kuhinji i to je velika blagodat koju osiguravaju država, a dobar dio Krapsko-zagorska županija i lokalna samouprava. Imamo i dobro ekipiranu stručno-razvojnu službu, brinemo se i o darovitim učenicima. I sad je pravo vrijeme za razmišljanje o tome kakvu školu želimo za deset ili dvadeset godina, kakve ćemo sadržaje nuditi učenicima, kako im ponuditi interdisciplinarnost u nastavi, povezivanje različitih područja, a sve u službi pripreme budućih generacija za što kvalitetniji život.

Veliki sam optimisti i mislim da ćemo do početka iduće godine dobiti nove prostore u školi, specijalizirane učionice, kabinete i knjižnicu, što će nam omogućiti da iz dvo-smjenske predemo u jednosmjensku nastavu,

PODRUČNA ŠKOLA S 14 UČENIKA

IMAMO SLOBODU, A RODITELJI I DJECA NAS POŠTUJU

Obišli smo i Područnu školu Orehovica koju pohađa 14 učenika u dva kombinirana odjeljenja i, kako nam kaže učiteljica razredne nastave Jasna Končić, svake je godine sve manje učenika, međutim roditelji sa školom rade na tome da se škola održi i da bude korisna i djeci i roditeljima.

– Lijepo je raditi jer je suradnja s roditeljima iznimno dobra, suradljivi su, pomažu nam i poštuju nas. Uglavnom su svi učenici putnici iz okolnih sela, ali imaju osiguran prijevoz školskim kombijem tako da tu nema problema. Nastava je uvijek u jutarnjoj smjeni.

Školska zgrada je stara više od stoljeća i pol i kad smo je uređivali i obnavljali roditelji su jako puno pomogli. Škola je poznata po tome što njegujemo starijske običaje, nastojimo sačuvati tradiciju od zaborava pa plešemo i pjevamo, čuvamo narodne nošnje, skupljamo stare predmete pa smo stvorili i svojevrsnu etnozbirku u kojoj ima i starih glačala na žar, zipki, preslica, glinenih posuda za hranu, drvenih škrija i još puno toga. Dosta radimo praktične stvari pa učenici za Dane kruha mijese tijesto, oblikuju kruh ili različita peciva, pečemo štrudle. Uređujemo okoliš školske zgrade pa učenici pletu ogradu od šiblja, njeguju ukrasno bilje, cvjetnjak. Važno je to, jer djeca sve manje rade rukama, a kako danas nema predmeta domaćinstvo mi im putem različitih aktivnosti prenosimo upravo životno važna znanja i vještine. Naši učenici nastupaju u Bedekovčini na Štrkljivadi i u tri su godine od debitanata stigli do prvonagrađenih sudionika kvaliteto i vještina pripremanja tog zagorskog specijaliteta.

Uz šest obveznih predmeta mi i nemamo posebnu potrebu za nekim izvannastavnim aktivnostima jer u okviru predmeta odradimo sve što treba pa i više od planiranog i zadanog, ali ipak imamo i scensku i plesnu grupu u koje su uključeni svi učenici.

Škola je okružena prirodom, travnjakom, cvijećem, ukrasnim grmljem i drvećem i kad god možemo izlazimo iz razreda u prirodu, jer i radeći nešto oko bilja usput mnogo toga naučimo. Imamo slobodu i autonomiju da možemo birati oblike i načine poučavanja i da nismo s učenicima stalno u razredu. Mi smo stalno s njima, imamo puno ljubavi za svoj posao, imamo i ono ljudsko u sebi, toplinu, nježnost, dobrotu i to djeca osjete. Svjesni su da smo mi autoriteti, poštuju nas, ali istodobno znaju da smo tu uvijek za njih – kaže učiteljica Jasna Končić.

Tu je oko 2600 stanovnika odnosno oko 650 obitelji i, nažalost, iz godine u godinu pada nam broj učenika – jest da je 12 sela oko našega mjesta, ali u njima je sve manje mladih obitelji

vu, pa ćemo svi istodobno biti na radnome mjestu, moći ćemo osmišljavati zajedničke projekte, razgovarati, planirati i provoditi zamišljeno i ostat će nam dovoljno vremena za sve aktivnosti koje imamo i koje ćemo pokrenuti. Trenutačno imamo šest projekata koje provodimo u rasponu od šumske učionice do kajkavijane u okviru koje njegujemo kajkavski izričaj. Nadamo se da ćemo, kad prijedemo na cjelodnevnu školu, učenicima moći ponuditi i besplatne izvannastavne programe i aktivnosti koje sada nemaju ili bi ih trebali plaćati. U ovakvoj maloj sredini to je potrebno nego u urbanim središtima gdje je ponuda iznimno velika, jer mi trenutačno nemamo ništa od toga.

Mislim da je temelj svega dobra klima u školi, a doista moram reći da sam oduševljen suradljivošću i toplinom, željom za rad svakog našeg djelatnika, od učitelja, stručnog suradnika do administrativno-tehničkog osoblja, zbog ozračja koje vlada u školi. Svaki zaposlenik ima svoja zaduženja, ali ozračje je takvo da nitko ne gleda na sat, nitko ne bježi kući nakon zadnjeg školskog zvona nego ljudi ostaju, razgovaraju u zbornici i planiraju iduće aktivnosti, druže se, iako su većina njih putnici. A to je velika stvar za naše malo mjesto – zaključuje ravnatelj Zdenko Kobeščak.